

מטאפורות של המודעות התודעות למודעות חלק 5

כמו השמים, המודעות היא הקרקע הפתוחה והבלתי ניתנת להריסה של כל התופעות. השמים הם המחשה מדהימה ורבת-עוצמה למודעות, מכיוון שאנו יודעים שהשמים נוכחים בטבעיות ויציבים. הם בלתי ניתנים להריסה. אנו יודעים שכל מה שמופיע בשמים, פשוט עוזב אותם ומשאיר את השמים בדיוק כפי שהיו קודם. ואנו יודעים שאפילו במהלך ההופעה של כל מה שמופיע, השמים לגמרי אינם מושפעים מכך. הטבע הבלתי ניתן להריסה של המודעות שלנו הוא בדיוק כזה.

אין זה משנה איזה דפוס של מזג אוויר יעבור דרך המודעות – לא יהיה לכך שום השפעה על הטבע הבלתי ניתן להריסה של המודעות דמויית השמים. המודעות היא הקרקע של כל מה שמופיע, כך שאין שום דבר במודעות שאי פעם נפרד או נבדל מכל האיכויות שלה. כל האיכויות של השמים נוכחות בכל היבט של השמים. אין שום חלק של השמים שיש לו איכויות שונות משל היבט אחר של השמים, משל חלק אחר של השמים.

המודעות פתוחה לרווחה כמו השמים בכך שאין לה שום העדפה. אין לה שום נטיות; היא תמיד פתוחה לרווחה. היא לעולם אינה קורסת אל תוך שום דבר, אל תוך שום תופעה. היא תמיד פתוחה, ותמיד ישנה תצוגה רציפה כאותה פתיחות בדיוק. אפילו אם נדמה שהמודעות קורסת אל תוך תופעה, היא אף פעם לא באמת קורסת. הפתיחות שלה נוכחת בטבעיות. אין צורך לאלץ את אותה הפתיחות, אין צורך לעשות זאת באופן מלאכותי.

המצב הבסיסי, כביטוי נוסף של המודעות, ממחיש כיצד כל התופעות עולות מתוך המצב הבסיסי וכמצב זה, שכל התופעות מתרחשות בתוך המצב הבסיסי וכמצב זה. ממש כפי שכל דבר מופיע במודעות, אנו יכולים לראות שכל אותן איכויות נוכחות בכל דבר שמופיע, בכל התופעות. המצב הבסיסי של כל התופעות הוא המודעות – המצב הבסיסי של כל מה שמופיע. כל האיכויות, שאחריהן חיפשנו במקום אחר, נוכחות בטבעיות במצב הבסיסי של כל התופעות. המצב הבסיסי הוא בלתי נפרד מכל התופעות. אין מצב בסיסי כלשהו בנפרד מהתופעות. הקרקע של כל התופעות היא בדיוק המצב הבסיסי שלהן.

בדיוק כמו שהצבע הכחול הוא בלתי נפרד מהשמים, כך גם כל התופעות הן בלתי נפרדות מהמצב הבסיסי. זה בלתי אפשרי להפריד את הכחול מהשמים – שיהיה כחול בצד הזה ושמים בצד הזה. בדיוק באותו אופן, זה בלתי אפשרי שתהיה לנו מודעות 'כאן' ונקודות מבט 'שם' – שתהיה לנו רק מודעות או רק נקודות מבט בחוויה שלנו. כל התופעות הן הוכחה ניצחת לנוכחות הטבעית של המודעות, והנוכחות הטבעית של המודעות נחוות ככל התופעות.

כל תירגול שאנו מכניסים את עצמנו לתוכו ושבנו אנו מנסים שתהיה לנו רק מודעות ללא תופעות, או שבו איננו מכירים במודעות ורואים את התופעות בלבד וחושבים שעלינו ליצור את המודעות, הוא חסר תועלת. בכל רגע קצר שבו אנו מכירים בטבע הבלתי נפרד של המודעות והתופעות, ברור שהאחד אינו נוכח מבלי השני.

לכל האנשים, לכל המקומות ולכל הדברים אין טבע עצמאי מאחר והבסיס שלהם הוא המצב הבסיסי; הוא המודעות. אין שום חוויה – לא של הנוכחות של עצמנו ולא של הנוכחות של שום דבר, שום אדם, מקום או דבר ללא כוחה של המודעות. בתוך הבהירות של המודעות כל הדברים מופיעים. האור והבהירות של המודעות נחווים ככל התופעות, כך שלשום אדם, מקום או דבר אין טבע עצמאי. הכל מופיע בתוך המרחב המאוחד והבלתי ניתן לחלוקה של שמי המודעות.

אולי שמענו על המונח 'ריקות', המתאר את מערכת היחסים בין התופעות למודעות, או בין התופעות למצב הבסיסי שלהן. חשוב להבין שהכוונה בריקות אינה שתהיה לנו תפיסה של ריקות, או הרגשה של ריקות. המשמעות האמיתית של ריקות היא לראות, בחוויה ישירה, שלשום דבר אין טבע עצמאי. לשום דבר אין כוח. לשום דבר אין ממשות עצמאית ונפרדת מהמצב הבסיסי. כך שהכל ריק מטבע עצמאי, ריק מכוח. הכוח היחידי של כל מה שמופיע הוא הכוח של המצב הבסיסי עצמו.

כמו אריה מלכותי, המודעות איננה מתוחה ואיננה רפויה. כך, ישנה ערנות מוחלטת במודעות, שניתן לראות שהיא תמיד פתוחה וערנית. ישנה תמיד המוכנות לדעת. ובאותו זמן, בכל רגע של מודעות, ניתן לראות שישנו ביטחון מוחלט כמו של אריה. בכל מקום שבו האריה נודד ברחבי הסוואנה, יש לו את הביטחון המוחלט בכך שהוא השליט, השליט המלכותי של הסוואנה. בכל הדריכות והערנות, קיימת שלוה מוחלטת והפגנה מוחלטת של מנהיגות, של שליטה והיעדר פחד מכל מה שמופיע. כך שזו אינה דריכות שבה אנו פוחדים ממה שיקרה ברגע הבא, ושבה אנו מתמקדים על כל התופעות. ישנן ערנות ודריכות רבות-עוצמה ונינוחות בו בעת.

לא מתוחה וגם לא רפויה, בכך שבכל אחת מתנועותיו של האריה, תמיד ישנה המוכנות לפעול. ישנה תמיד המוכנות להיענות מלאה לסביבתו. בין אם זה במהלך היום או במהלך הלילה, תמיד ישנה אותה היענות, אותה המוכנות לפעול בכל דרך שמביאה תועלת באופן מייד, בכל דרך שנחוצה.

המודעות בהירה כמו השמש. הבהירות של השמש היא איכות טבעית של השמש. הבהירות של המודעות המאירה את היבט הידיעה העצמית של המודעות והמאפשרת לדעת הכל, היא כמו הבהירות של השמש. והיא נוכחת בטבעיות. היא מתרחשת בטבעיות.

כמו אור השמש הממלא את החלל, תבונה מועילה זורחת בכל מקום באופן שווה. החלל כולו רווי באור השמש, ולפיכך כל התופעות רוויות בתכלית מועילה וטוב בסיסי. שום דבר לעולם אינו סוטה אל מחוץ לטוב זה. האיכויות המועילות של התבונה המגלות את עצמן בכל התופעות הן היכולת לראות שלשום דבר אין טבע עצמאי. בהבנה שלשום דבר אין טבע עצמאי

נמצאת ההכרה בכך שהטוב הבסיסי הוא בלתי נפרד מחוויות חיוביות, שליליות, וניטרליות – מה שבדרך כלל מתוייג כחוויות חיוביות, ניטרליות ושליליות.

מאחר ואין שום תופעה המופיעה מחוץ למצב הבסיסי, לא קיימת שום תופעה שאי פעם נפרדת או נבדלת מהאיכויות של המצב הבסיסי. תבונה פירושה, קודם כל, לראות מבעד לתוויות אל תוך הבסיס ולדעת שקרקע זו משותפת לכל התופעות באופן שווה. כך שהמונחים - חיוביות, שליליות או ניטרליות כבר אינם האופן שבו נתאר חוויות, למרות שבתחילה התיאורים עדיין עשויים להופיע. ההקשר של כל מה שמופיע ונחוה באופן הולך וגובר, הוא הטוב הבסיסי, האיכויות המועילות של כל התופעות.